II c
77

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-432822-p0001-8

Miſc: 251.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-432822-p0002-4

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-432822-p0003-9

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-432822-p0004-5

Elegancie vi
ginti precepta.

Elegancia e que facit vt vnaqueqz pars pura et apte dici videatur. et dicta e ab elegando quasi electa et excogitata ... qua parte in oratione ponenda sunt vocabula et sententie ... et sic eleganter loqui e pure et apte loqui.

Orator est vir bonus dicendi peritus

Epistola est humane lingue facunda oratio voluntatis absentium declaratiua.

Elegātiarū vigīti p̄cepta incipiūt

Ad cōficiendas eleganter epiſtolas pauca ſcitu digniſſima ex clariſſimoꝝ oratoꝝ preceptis electa. tibi memorie ſummope ſunt cōmēdanda. q̄ ſi frequenti vſu ſummaq; attentione practicando animaduerteris nō paꝝ fruct⁹ in dicēdo ⁊ ſcribēdo ꝯſeq̄ris. Bene ſcribere epiſtolas ⁊ elegāter dicere trib⁹ reb⁹ cōparant. arte. imitatione. ⁊ exercitatiōe id eſt vſu. Ars ꝯſiſtit in regulis grāmatice atq; rhetorice. ⁊ in p̄ceptis elegantiarū. ideo poſt rudes grāmatice regulas hec legātur p̄cepta. Imitatio vero ꝯſiſtit in aſſidua ⁊ attenta auditiōe atq; lectiōe doctoꝝ eloquētiū viroꝝ. audiēdo nāq; ⁊ legendo electas ſententias doctiſſimoꝝ eloquētia cōpatur teſtāte Auguſtīo dicēte. Ad cōpandā eloquētiā magis pdeſt ſi quis eloquētes audiat ⁊ diligēter legat. q̄ ſi circa artis p̄cepta ſe occupet. Exercitatio conſiſtit in ꝯtinuo vſu. ⁊ cōſuetudine dicendi ⁊ ſcribēdi. In omi nāq; diſciplina infirma eſt artis ⁊ regulaꝝ p̄ceptio ſine ſummo illarū vſu ⁊ exercitio. Nulla em̄ res tm̄ ad elegāter dicendū proficit. quantū crebra ſcriptio.

Primū preceptum eſt de adiectiuo ⁊ ſubſtantiuo.

Cuius ſunt quinq; puncta Primū. adiectiuū venuſte precedit ſuū ſubſtantiuū.

Exm̄

Optia virtus	Tua dignitas
Excellens prauitas	diuinū ingeniū

¶ Secundū inter adiectiuū ⁊ ſubſtantiuū pulcre ponitur genitiuus.

Exm̄

Magna prauoꝝ hominū malitia regnat
Preclara ſtudioſoꝝ ingenia laudantur
Varios mlti formeſq; planetaꝝ effect⁹ ī iſtis inferiorib⁹ videm⁹

¶ Terciū inter adiectiuū ⁊ ſubſtātiuū eleganter ponitur relatiuū cū ſuo verbo per modū parentheſis.

Eſt autē parentheſis elegans interpoſitio ſententie. qua remota ſermo manet integer. Exm̄

Honeſta eſt (que a paucis colitur) philoſophia.
Vtilis eſt (quā pleriq; cupiunt) pecunia.

BIBLIOTHECA PONICKAVIANA

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-432822-p0006-6

Video paratas (quas horreo) guerras.
¶ Quartū inter adiectiuū ꝛ ſubſtātiuū q̄ venuſte ponit̄ ꝑpoſitio cū ſuo caſuali. Exm̄. Maximā in republica diligentiā habeto. Summū in rhetorica ſtudiū facito. Magnas ꝓ beneficiis receptis gratiaꝝ actões agito.
¶ Quintū punctū. inter adiectiuū ꝛ ſubſtantiuū quandoqꝫ nomen. quādoqꝫ verbū. q̄nqꝫ alia pars collocatur.
De noīe. Summā quidē Maria leticiā in annūciatione recipit.
De verbo. Multa legiſti doctorū volumina.
De aduerbio. Q̄n in virū tandē peritiſſimū euaſiſti.
Et caueas ne adiectiuū nimiū elonget̄ a ſuo ſubſtantiuo quia hoc vicio non careret.

Secūndūm preceptūm eſt de relatiuo ꝛ antecedēte. Cuius duo ſunt puncta. Relatiuū cū ſuo verbo pulcre in principio ſermonis locatur. ꝛ antecedenti ſuo ꝑponitur. Exm̄
Quā iam pridē optaui. poeticā ſtudeo facultatē.
Quē maria cū diligentia ſcripſi virgiliū tibi concedo.
Quas habeo tecū amicicias. multi laudāt.
¶ Oratores ꝓ elegantia id vſurpant vt antecedens cū ſuo relatiuo cōcordet. ſed cū ſuo verbo vel adiectiuo diſcordet
Exm̄ Quas mihi dediſti litteras fuere ſuauiſſime. quod alij ſic. dediſti mihi litteras que fuerunt ſuauiſſime.
Quas tecū peperi amicicias. mihi fuere gratiſſime.
Virgilius Vrbem quam ſtatuo veſtra eſt ſubducite naues.
Therencius. Vt placerent populo quas feciſſet fabulas.
Scriptura. Sermonē quē vos audiſtis non eſt meus.

Tercīū preceptū eſt de ſuppoſito verbo ꝛ obliquo. Cuius ſunt quattuor puncta
Perfecta oratio grāmatica tribus conſtat partibus. ſuppoſito verbo ꝛ obliquo. que ꝑtes more oratorū ſic ordinant̄. Obliquꝰ in principio ſuppoſitū in medio. verbū in fine venuſte locetur.
Exm̄
Pulſantibus ꝛ ꝑſeuerantibus ianua aperitur.

Philoſophi ⁊ veritatem
... et vulgo tradere

Carthaginem ſcipio aphricanus deleuit.
Pluribꝰ rebꝰ ad regendā rempublicā pollicitus indiget.
¶ Secundū. Om̄is obliquus elegāter ſuo regenti preponitur
Iſtud eſt magis vniuerſale Et per iſtud preceptū genitiuus fre
quentiſſime precedit ſuum regens. ita datiuus et ceteri obliqui
vt patet in exemplis ſequentibus.

De Genitiuo.

Judicis eſt ſemꝑ in cauſis verū ſequi. Patroni eſt nōnūq̄ ſeq̄
veriſimile. Regum populoꝝ. ⁊ nationū. ſenatus portus erat
et refugium. Item noctis tempore venit. amici cauſa.

De datiuo

Dijs parentibus et magiſtris non redditur equiualens.
Meis ad te ſcriptis litteris accurate reſpondiſti.

De Accuſatiuo.

Patrem ſequit̄ ſua proles. Degeneres animos timor arguit.

De Ablatiuo.

Ea ratione ad ſcientiarū ſtudiū acceſſimus vt bonarū artiū
virtutē conſequamur.
¶ Tercium pūctū. Inter ſuppoſitū ⁊ verbū ſepe. immo ſepius
om̄es obliqui vel plures mediant perornate.

Exemplum

Ceſar magis facundia in exhortando milites q̄ fortitudine
monarchiam imperij adeptus eſt.
Therentius. Hic praue conſuetudinis cauſa huius mortem
fert q̄ familiariter.
Ego homines magis virtutibus preditos ſummopere diligo.
¶ Quartū inter ſuppoſitū ⁊ ſuum verbum elegantiſſime po-
nitur relatiuū cum ſuo verbo per modū parentheſis. ¶ Exm̄
Sapientia (que a pleriſq̄ contemnit̄) eſt omni auro precioſior
Amicicia tua (quā multis officijs patefeciſti) facit vt omnia
inter nos debent eſſe communia.
Cicero (qui in dicendi facultate tāq̄ ſolis iubar effulſit) archie
poete reddidit hereditatem. miloni vitā donauit. ⁊ ceſaris ani-
mū ſibi conciliauit. ¶ Item Therentius. Virtus tua vel vi-
cinitas (quā ego in propinqua parte amicicie vtor) facit vt et
te familiariter moneā.

Itē Virgilius. Aſt ego (qui diuū incedo regina iouiſq; Soror et coniunx) vna cū gente tot annos Bella gero.

Quartum preceptum eſt de mutā

da oratione vnius modi in aliā.

Orationē ex verbo finiti modi ꝙ vel vt precedente. mutabis eleganter in orationē ex accuſatiuo ⁊ infinitiuo. hoc eſt appellatū elegantiſſime in dictū.

¶ Appellatū eſt oratio ſuppoſiti ⁊ appoſiti ꝙ vel vt p̄cedente Exm̄. Ꝙ filij parentibus obediant eſt laudabile.

¶ Itē dictū eſt infinitiuus cū accuſatiuo ante ſe vt filios obedire parentibus eſt laudabile.

Simplex grāmaticus dicit.

Scio ꝙ deus iam punit dānatos. Audiui ꝙ tu ſcripſiſti litteras. Accepi ꝙ dux debellabit regē. Hoc orator elegātiꝰ dr

Scio deū iam punire damnatos.

Audiui te litteras ſcripſiſſe.

Accepi ducē bellatū ire regē.

Vel bellatū eſſe regē.

¶ Et debet hic ſeruari. vt in hac mutatione non varieṫ tēpus ſed preſens indicatiui vel optatiui mutetur in preſens infinitiui preteritū in preteritū. futurū in futurū. Itē vt actiuū in actiuū ⁊ paſſiuū in paſſiuū.

De actiuo

Therentius. Meū natū rumor eſt amare. loco huius. rumor eſt ꝙ meus natus amat.

Chremes venit clamitans indignū facinus comperiſſe ſe pamphilū pro vxore habere hanc. In qua oratione ſunt duo dicta. Et valet iſtā. Chremes venit clamitans. ꝙ ipſe cōperit indignū facinus. ꝙ pāphilus pro vxore haberet hanc.

¶ Itē exm̄ de futuro. Timeo petrū ligua ſua praua famā meā labefactū ire. id eſt ꝙ labefaciat.

De paſſiuo.

Therentius. Qui poſtꝗ̄ audierat filio ſuo nō datū iri vxorē. loco huius. Ꝙ vxor non dabitur filio ſuo.

¶ Nota ꝙ eadē ſententia exprimiṫ tam in actiuo ꝗ̄ in paſſiuo.

per futurū indicatiui.ꝑ futurū infinitiui.per futurū participij.
Exemplū. Audiui ꝙ rex francie inuadet flandriam.
Audiui regem francie inuaſum ire flandriam.
Audiui regem francie inuaſurum flandriam.
¶ Ita quoqꝫ eadē ſententia exprimit̄ per p̄ſens indicatiui. per pn̄s infinitiui. ⁊ per p̄ſens ꝑticipij. Et ita per p̄teritū. licet hoc variet̄ in participio. Et ſicut poſitum eſt exēplū in actiuo. ita in paſſiuo diligēs preceptor per varia practicabit exempla.

Vintum preceptum eſt de poſitione modi pro modo.

Futurū coniunctiui pulcre quandoqꝫ pro futuro indicatiui ponitur. Ita quoqꝫ preteritum cōiunctiui pro preterito indicatiui ⁊ ita de preſenti. Exemplū.
De futuro. Semꝑ ego prouidero ne tuā offendero amiciciā id eſt ꝓuidebo ne offendā. De preterito. Dixerim ꝓ dixi reperit̄. De p̄ſenti. Velim pro volo ponit̄. Item negligētē cū feceris. pro facies. Item morem tibi geſſero ꝓ gerā
¶ Item ſi famam meā defenderis. ego te amauero ꝓ amabo. Therencius. Ne lacrima. crede inq̄ mihi aut conſolando. aut conſilio. aut re mea iuuero pro iuuabo. Item ſi ꝑgis abiero. pro abibo.

De poſitione modi pro modo nobis nō imitanda

Preſens infinitiui repitur plerumqꝫ apud poetas ⁊ oratores poni pro preterito impfecto indicatiui. quod magis nobis vitandum ꝙ̄ imitandū cenſeo.
Nos pauidi trepidare metu. crines ⁊ flagrantes excutere. ⁊ ſacros extinguere fontibus ignes. pro nos trepidabamus nos excutiebamus et extinguebamus ignes.
Therentius. Inuidere om̄es mihi. mordere clāculum. Ego floccipendere. pro omnes inuidebant mihi ⁊ mordebant ⁊ ego floccipendebam. Saluſtius.
Reges populiqꝫ finitimi bello temptare pauci ex amicis auxilio eſſe. pro reges temptabant ⁊ pauci erant.
¶ Similes orōnes tu ꝙ̄plurimas cōperies. ſed nequaꝙ̄ in vſū tuum ducas. Non enim congrue dicitur. quando ego ſcribere. petrus ludere. pro quando ſcribebam petrus ludebat.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-432822-p0010-8

Sextum preceptum eſt de q᷑

Magnopere aduertēdū eſt vt a noſtris colloquijs hanc coniunctionē q᷑ abiciamus. Grammaticus dicit inepte. Moneo q᷑ tu ſcutum debitū mihi ſoluas. Rogo q᷑ tu mecum prandeas. Volo q᷑ filius meus obediat mgr̄o.

Orator dicit eleganter.

Moneo tu ſcutū mihi debitum ſoluas. vel te ſoluere. Rogo tu mecum prandeas vel te mecū prandere. Vlo filius meus obediat magiſtro. vel obedire magiſtro. Therentius Sed pater adeſt caue ne triſtem te eſſe ſenciat. Si me metuis mores caue in te eſſe ſentiam iſtos pro ne ſentiam.

¶ Hic nota iſta quattuor verba. caueo. vereor. timeo. metuo idē ſignificant cū ne et ſine ne. Exemplū.

¶ Caue pater te triſtem eſſe ſenciat. Et caue ne pater te triſtē eſſe ſenciat. idem ſunt. Ita quoqȝ vereor pater mihi pecunias mittat. Et vereor ne pater mihi pecunias mittat.

Septimum preceptū de ablatiuis

abſolute poſitis. ¶ Nota q᷑ ablatiui abſolute poſiti in deſignatione conſequētie. tum orationes plurimū delucidant. tum ⁊ cum venuſtate ſermonis breuitatem afferunt. Cū dum quādo quin ni ſi quia donec q̄uis nunq̄. ⁊ pauca ſimilia creberrime poſt ſe requirūt orōnē coniunctiuā. quā alia oratio ꝯiūctiua ſequit̄. interdū vero indicatiua vel imperatiua eiuſdē tēporis.

De preſenti.

Virgilius. Dū fata ſinant. viuite leti Therēcius. Dum in dubio eſt animus. paulo momento huc ⁊ illuc pellitur.

De Preterito.

¶ Si romano imperio carthago ter nō rebellaſſet penitus deleta non fuiſſet. Si celū rueret nulla feſtuca maneret

De Futuro.

¶ Cum ego vixero dies fatatos. moriar. Therencius. Si ſenſero te quicq̄ fallatie conari in piſtrinam te dedam.

¶ Omnis oratio cōiunctiua vel indicatiua. precedente aliqua iſtarum dictionū. cum dum quādo ſi quia ⁊c̄. pulcre mutatur

in duos ablatiuos abſolute poſitos. quorū vnus ſit noīalis alter participialis.

¶ Hic ſeruandū eſt ꝙ actiua oratio mutetur in participia ſua preſentis tpis. ⁊ paſſiua oratio in participia preteriti temporis quod participiū trahitur ad omnē differentiā temporis ſm̄ exigentiā verbi adiuncti. ⁊ ideo talis ablatiuus in reſolutione mutabitur in illud tēpus cuius eſt verbū adiunctū.

Exemplū.

¶ Facerē hoc patre ſcribente. id eſt ſi pater ſcriberet. Feciſſem hoc patre ſcribente. id eſt ſi pater ſcripſiſſet. Faciā hoc patre ſcribente. i. ſi pater ſcribit vel ſcripſerit. Participia em̄ ſignificant cū tēpore limitabiliter. vt ſtudens ꝓficio. ſtudens profeci ſtudens ꝓficiam. primū ſtudens eſt preſentis temporis. ſecūdū preteriti. tercium futuri. Exemplū precepti.

Grāmaticus dicit.

Quando roma florebat ⁊ Scipio aphricanus regnabat tunc reſpublica bene gubernabat. ⁊ Carthago penitus delebat.

Poſtꝙ̄ fluxiſſent pauci anni. ⁊ Pompeius cū Julio diſſenſiſſet ſūma ciuilis diſcordia regnare cepit.

Qn̄ vero bellū parabat ⁊ Pompeius vicebat. Juli⁹ ceſar monarchiā imperij romani ſolus adeptus eſt Iſte ſentēcie magis elegāter exprimēt. mutādo ſuppoſitū ⁊ appoſitū in duos ablatiuos ſic. Orator eleganter dicit.

¶ Roma florente atq; Scipione aphricano regnāte. tunc reſpublica bene gubernabat ⁊c̄. Paucis fluentibus annis Pōpeio ⁊ Julio diſſentientibus ſūmma ciuilis diſcordia regnare cepit. Bello vero parato. ⁊ Pompeio deuicto Julius ceſar monarchiā imperij romani ſolus adeptus eſt.

Ad quid gerundia ſupina ⁊ participia ſunt inuenta

¶ Gerūdia ſupina ⁊ participia ſunt inuēta vt duo vel tres vel plures actus attribuant vni ſuppoſito ſine ꝯiunctione media.

Grāmaticus inepte dicit.

¶ Marcus Cicero puerilib⁹ annis poetice vacabat et poſtea ſolutā orōnem amabat. ⁊ precepta dicēdi auidiſſime ꝓſequebatur. Qui mira ingenij claritate pollebat ⁊ opera ſua multos ſaluabat. ⁊ incredibili ſuauitate perorabat.

¶ Hic ſex actus vni dant ſuppoſito. que hoc pacto venuſti⸗ ordinant. primũ in pticipio. ſcd̄m i verbo. tertiũ in gerũdio po nat. Et interponendo. necnon. alij tres eodē modo ordinentur

Orator pulcre dicit.

Marcus cicero puerilibus annis poetice vacans. volventibus annis ſolutā orationē amabat. precepta dicendi auidiſſime proſequendo. Necnon mira claritate ingenij pollens. opa ſua multos ſaluabat. incredibili ſuauitate perorando.

Octauũ preceptum de gerundijs.

Gerũdia multo venuſti⁹ ſine regie q̄ cũ regie ponunt ſub cōueniētia triũ accñtiũ ſicut adiectiuũ ⁊ ſubſtātiuũ Elegātius dicit. Veni pariſi⁹ ſtudēdi iuris cauſa. Audiendi poetice gracia. Vado ad ſcribēdos libros. Ad ſcribēdas litteras. Ad ſcribēda volumina. q̄ ſi diceret. Veni pariſius cauſa ſtudēdi ius. Gracia audiēdi poeticā. Vado ad ſcribendũ libros. ad ſcribendũ litteras ⁊ c̄. Ita ornati⁹ dicit. Gerendo bellorum gracia venit princeps. q̄ gerēdi bella gr̄a venit. Sic audiendarũ fabularũ locus nō eſt eccleſia. pulcrius dicit. q̄ audiendi fabulas locus nō eſt eccleſia. ¶ Probatur auctoritate Cicerōis Tu fac cupid⁹ mei vidēdi ſis. Nō dt cupid⁹ me vibendi

Probatur auctoritate ſcripture

Ad currendā viā. ⁊ non ad currendũ.

Itē ad dandā ſcientiā ſalutis. et non ad dandũ.

¶ Hoc in loco putile eſt cōmemorare differentiā gerũdiorũ in di do ⁊ dũ. Et q̄ gerũdia nullũ caſum regāt ante ſe. Q͞ habēt omēs caſus p̄ter vtm̄ in ſingulari ⁊ plurali. ⁊ ideo pñt conſtrui cũ caſib⁹ a pte poſt ſine regimie ſub cōuenientia triũ accñtiũ vt adiectiuũ ⁊ ſubſtātiuũ. Poſita ſunt exempla de gerundijs in di in quib⁹ clare vides ↄſtructōez eorũ cũ nomie ſubſtātiuo precedēte ſcz cauſa. gr̄a loc⁹. cupid⁹ ⁊ c̄. et cũ caſib⁹ ſequentib⁹ tanq̄ adiectiā cũ ſuis ſubſtātis. De gerundijs in dum.

Vado ad audiendā miſſam Ad audiēdos ſmōes Ad audienda mādata Elegātius dictũ eſt q̄ vado ad audiendũ miſſā ad audiendũ ſermōes ⁊ c. Ita quoqꝫ famul⁹ noſter iuit ad emēdos piſces. ad vendendas veſtes. ad videnda ſpectacula.

De gerundijs in do. Pro ꝯficiendo ſermone. Pro ꝯficiẽda ep̄la tota nocte laboraui. Pro cōponēdis litteris totā noctē inſomnē duxi. Venuſtius dictū eſt. ꝙ pro ꝯficiendo ſermonē. ꝓ ꝯficiẽdo epiſtolā ⁊c̄. Ita etiā. Ex ꝯtinuando in poetica labore. bonū delectabile. ex cōtinuando diligenter mercatore. bonum vtile. ⁊ ex cōtinuando oīm virtutū officio. bonum honeſtum comparatur

¶ Gerundiū in dum prepoſita illa ꝑpoſitiōe inter. elegāter ponitur loco preteriti imperfecti coniunctiui prepoſito iſto aduerbio dum. Exemplum.

Inter cenandum multas audiui facetias id eſt dum cenarem.
Inter ambulandū occurrit mihi lepus. id eſt dum ambularē.

¶ Gerundia in do plerūqꝫ cū ꝑpoſitione precedēte. ⁊ ſepe ſine ea abſolute ponunt̄. Exemplū prioris.

Qui reipublice gubernationem ſuſcipiunt facultatem in audiendo. humanitatē in agendo. promptitudinē in ſatiſfaciendo ſeruare debent. Exemplū poſterioris.

Non aūt reipublice legiſperiti deficere debent dicendo cōſulendo ꝑſuadendo inuādo. qm̄ ꝯſultando quid expediat inquiritur Itē partes audiendo. teſtes examinādo. iuſticia ammiſtratur̄.

¶ Gerundia in dum ſepiſſime cū eſt cōſtructa actus neceſſitatem important. Exemplū.

Therencius. ita res erat. faciendūm fuit. Itē ſummū in rethorica ſtudiū habendū eſt. In dei ſeruitio ꝑſeuerādū eſt id eſt neceſſe fuit ita fieri ⁊ neceſſe eſt habere ⁊ ꝑſeuerare. Item cum ea quidē rōne nati ſumus vt aliquid dignum a nobis tractandū ſit. Nō eſt igit̄ n obis negligendū ſed diligēter nobis ꝓcurandū vt officioſum ſemper aliquid ſit agendū. Nec contra naturam eſt pugnandū. verū in certo ꝓpoſito ſemper ꝑmanendū eſt.

Nonum preceptum eſt de ſupinis

¶ Priora ſupina cōſtructionem petunt cum verbis ſignificātibus motū ad locū.

¶ Hic nota ꝙ verba ſignificantia motū ad locū quaſi indifferenter cōſtruūtur cū priori ſupino. cū gerūdijs in dū. ⁊ participiū futuri temporis in rus.

Nihil refert ſi dicas. Vado venatū lepores. Vado ad venādū

leporē. Vado venaturus lepores.
Itē famulus ibit venditū oleū. Ibit ad vendendū oleū Ad vendenda vina. ꝛ ibit venditurus oleū.
¶ Poſteriora ſupina ꝯſtructiōez petūt cū q̄buſdā adiectis. paſſioneq̄ꝫ poti⁹ q̄ȝ actionē ſignificātib⁹ Exēpla ſunt hec. Hoc ē facile factu. id eſt vt fiat. Illud eſt difficile intellectu. i. vt intelligatˀ Hec fabl'a digna eſt auditu. i. vt audiatˀ. ¶ Hic accipe ꝯtra barbaros grāmaticos dicētes q̄ȝ poſteriora ſupina ꝯſtruāt cū v̄bis ſignificantib⁹ motū de loco vt venio luſu. venio prāſu. Arguitˀ ꝯtra eos ꝑ v̄giliū dicentē. Ne facilis vſu nec dictu effabilis vlli Per Therētiū. Sū extra noxā ſed nō eſt facile accuſatu. Per Tulliū Difficile ē dictu q̄ȝtope ꝯciliet aīoſ comitas affabilitaſq̄ꝫ ſmōis

Decimum preceptū de aduerbijs.

Aduerbiū ſepenūero īmediate ante verbū locetur. niſi ſit ꝯpatiuū vel ſuplatiuū qd̄ venuſte in fine ponitur Exā ſūt. Fortiter pr̄is equ⁹ currebat. Studioſe iohes laborat. Sꝫ mei pr̄is equ⁹ currebat fortiſſime. Johes ī poetica laborat ſtudioſiſſime. Itē q̄ mihi diligēter mādaſti facē curaui ſtudioſiſſime. ¶ Aduerbiū q̄ȝ. cū poſitio ꝛ ſuplatio. nūq̄ȝ v̄o cū ꝯpatiuo venuſte ponitˀ. ¶ Exā ſunt. q̄ȝmlti hoīes ꝛ q̄ȝplurimi indocti grauiter errāt in via morū. Et nō q̄ȝpl'es hoīes. ſed bñ cōpl'es hoīes errāt. Itē q̄ȝcito ꝛ q̄ȝcertiſſime rogo faciatis id eſt rogo q̄ȝciti⁹ ¶ Aduerbia poſitia ꝯpatiua ꝛ ſuplatiua elocutiōes nr̄as pl'imū exornāt. Exā ſūt. Caute etiā prudēter ꝯmode liberalitˀ atꝫ magnifice ī magiſtratu te ſp̄ habuiſti. Neq̄ꝫ etiā accuraci⁹ neq̄ꝫ virili⁹ vl' ꝯmodoſi⁹ a te fieri potuiſſꝫ q̄ȝ actū ē Quā pitiſſime rectiſſime atꝫ magnificētiſſime rēpublicā gubernaſti.

Vndecimū preceptū de ꝑticipijs.

Articipiū ponitˀ elegāter loco relatī ꝛ ſui v̄bi p̄ntis p̄teriti ꝛ futuri in recto ꝛ in obliquo. Exm̄ de recto. vt in hoc loco. Pleriq̄ꝫ de republica bñ meruerūt q̄ ſtipēdium nō accipiūt nec accipiēt vel acceperūt Elegātius dr̄. Pleriq̄ꝫ de republica bñ meruerūt. nullū ſtipēdiū accipiētes vel accepturi Exm̄ de obliq̄. q̄ȝpl'imos noſco ſcolaſticos q̄ nihil ꝓficiunt nec

ꝓficiēt.ſed tpūs ⁊ impēſas ꝑdunt. Elegātius dr̄.ꝗplīos noſco ſcolaſticos nihil ꝓficiētes nec ꝓfecturos.ſed ⁊ tpūs ⁊ impēſas ꝑdētes. Cauſa hui⁹ p̄cepti eſt.q: ꝑticipiū īcludit in ſe hoc relatiū qui ⁊ ſuū v̄bū. Igit̄ loco illoꝝ duorū pōt ⁊ ante aliud verbū.et poſt aliud verbū collocari. Exemplū

Amans id eſt qui amat. Amaturus.i.qui amabit.
Amatus.i.qui amatus eſt. vel qui amabatur.
Amandus.i.qui amabitur.

¶Ex quo ſequit̄ ꝙ eadē ſententia exprimit̄ ꝑ participiū p̄ntis tpis ⁊ verbū p̄ntis tempis. Itē ꝑ participiū futuri tpis in rus ⁊ per verbū futuri tpis actiuū vel neutrale. Ita etiā per participiū futuri tpis in dus et per futuꝝ paſſiui verbi. Iſta ꝑ diuerſa exempla a preceptoribus ꝓ pueris ſunt practicanda.

¶Itē Scipio aphrican⁹ qui roman⁹ cōſul creabat̄. profugauit hanibalē qui italiā deuaſtauit. et liberauit romā q̄ a barbaris opprimebat̄. In hac orōne tria ſūt relatiua cū ſuis v̄bis loco quorū elegātius ꝑticipia ponūtur hoc pacto Scipio aphricanus roman⁹ ꝯſul creatus.hanibalē italiā deuaſtantē ꝓfugauit.atq̷ romā a barbaris oppreſſa3 magnifice liberauit.

Duodecimū eſt de prepoſitionib⁹

¶Si caſuale p̄poſitionis ſit complexū ex adiectio ⁊ ſubſtātio tunc ipa p̄poſitio venuſte ponit̄ in medio. Exā ſūt Maxias ad res iuſticia conducit. Ornatiſſimo in loco ſpaciati ſum⁹ Iuſtis de cauſis malefici puniūtur. Ita ꝗobrē. q̄ de cauſa.q̄ de re

¶Prepoſitio nonnunꝙ̄ ſuo caſuali poſtponit̄. ¶Exemplum Illud eſt negociū quo de multis in locis iudicatum eſt. Hic eſt quo cū ſocietas eſt mihi gratiſſima. Ita quoq̷ ⁊ qui cū.ꝓ quo cum. Etiā mecū tecū nobiſcum vobiſcum etiā poſſunt eſſe aduerbia. ¶Itē catenus quaten⁹ hacten⁹ que etiā poſſunt eſſe dictiones. Et licet Tulli⁹ ſepenūero vtat̄ de ⁊ cū. poſt ſua caſualia. non tamen in alijs prepoſitionibus illud imitandū eſt.

¶Prepoſitio cum ſuo caſuali inter adiectiuū ⁊ ſubſtantiuum venuſte locetur. Exemplū.

Summa in mercantijs exercendis induſtria requiritur. vide ſupra in fine primi precepti.

¶ Inter ꝓpoſitionem et ſuū caſuale ornate genitiuus ſi fuerit collocatur. Exemplum

Propter meritorū amplitudinē ego te colui. Ad regis pallaciū per viarū multa diſcrimina me tranſtuliſti. De principis noſtri potentia multi multa loquuntur.

Terciūdecimū de interiectionibus

¶ Cum noſtris ſermonibꝰ aliquā leticiā vehementē. aut triſticiam. aut admirationē vel indignationē. aut ſpem vl' timorem ſignificare volumꝰ. idipm per interiectiōez aptiſſime faciemus Per interiectiōes mētis noſtre ſignificamꝰ affectꝰ. quibꝰ Therētiane comedie alioꝝqꝫ comicoꝝ libri pleni ſunt. que ſi geſtu voce atqꝫ vultu recte fiant. magnam vim afferunt. Exemplum Tullij. Proch dij immortales vbinā gētium imus vnā rēpublicam habemꝰ. in qua vrbe viuimꝰ. Therētiꝰ. Proch deū atqꝫ hominū fidem. quid eſt ſi hec nō ꝯtumelia eſt. Vach ꝙ infelici celorū ꝯſtellatiōe nati ſumꝰ. ſi tāgrauibꝰ moleſtijs. tamqꝫ duro marte ſemꝑ cruciari debeamꝰ. Itē Therentiꝰ ducit ſecum vnā virginē pape facia honeſtā. Cū vehementē aliquē mētis ꝯceptum explicare cupimꝰ. aut rem magis clarā ⁊ apertā demōſtrare volumus. per verba multiplicata id efficere poterimꝰ. ad quā rem ſententiarum ſynonima plurimū valent.

¶ Exemplū vbi mentis conceptus non dico mentis affectus verbis ſimplicibus explicatur.

¶ Quoniā litteraꝝ v̄tutes eſſe cōſtant. vt totus mūdus ex ipiſ gubernetur. te hortor atqꝫ rogo vt eas tibi comparādas cures vt virū ex ipſis te preſtantiſſimū reddas. Hec ſentētia ſic ex verbis cum vehementia multiplicare poteſt. Quoniam litteraruꝫ virtutes tales eſſe conſtāt et in omniū potentiſſimorum fama ſemꝑ extiterunt. vt ex ipſis vniuerſuss terraꝝ orbis gubernetur exornetur adiuuetur ⁊ conſeruetꝛ. non ſolum te plurimū hortor atqꝫ moneo verūetiā pro ſumma noſtre familiaritatis ꝯiūctōe maximopere rogo oro et obſecro vt ꝑ ipſis litterarū ornamentis cumulatiſſime tibi ꝯpandis tātopere cures labores inſudeas inuigiles atqꝫ incūbas. vt virū ex ipis te reddas ꝑſtantiſſimū. Aliud exemplum. Poſt deum noſtrū omnipotētem et parentes

qui me genuerunt neminē habeo quē magis te diligā. magis excolā. magis obſeruē. neq̃ maiori q̃ te beniuolētia complectar.

Quartūdecimū p̄ceptū ē de auxeſi.

¶ Cū per noīa aut v̄ba multiplicata noſtrā orationē locupletare volumus. id ſumme obſeruandū eſt. q̃ oratio ſemp creſcat ⁊ augeatur. vt quod ſequitur maiorem vim ⁊ efficatiorem habeat q̃ quod precedat.

Exemplū.

Therentius in andria. Adeo ne me ignauum. adeo ingratū aut inhumanū. aut ferum putes. vt neq̃ me conſuetuddo neq̃ amor. neq̃ pudor cōmoueat.

Therentius in enucho. Pergis ne ſceleſta mecū perplexe loqui. Quid ais veneſica. quid ais ſacrilega.

Aliud exm̄ Cū iuſticiā eam ipam apertiſſime cōſtare videamus. ex qua. oppida. ciuitates. prouincie. nationes. regna atq̃ imperia gubernantur. conſeruantur. ⁊ amplificantur. Omnē igitur cogitationē. diligentiā. fortūas noſtras. atq̃ noſ ipſos totas libenter exponere debem⁹. vt ea ipſa iuris equitas diligēter excolatur. Item hic in loco precedētis precepti exempla applicari poſſunt vbi per auxeſim dicuntur. Rogo oro ⁊ obſecro Item gubernetur exornetur adiuuet et conſeruet Itē quē magis te diligam excolam obſeruem ⁊c.

Vintūdecimū eſt de comparatiuis et ſupſatiuis.

¶ Inter compatiuū ⁊ ſuplatiuū hoc intereſt. quando compatiuū cū genitiuo plurali iungimus vtiq̃ ſolū inter duo locū habere. ſuperlatiuū vero inter plura. Exemplū. Manuū mearū fortior eſt dextera. in cōpatiuo. ⁊ non fortiſſima in ſuperlatiuo Ita quoq̃ oculorū meorū acutior eſt dexter. et non acutiſſimus. Ita econtrario digitorū meorū medius eſt longiſſimis in ſuperlatiuo ⁊ nō longior in compatiuo. ¶ Ex quo infert Laurentius hanc ſacre ſcripture orationē ineptā. fides. ſpes. charitas. maior hoꝝ charitas. q̃ dicendum fuiſſet maxima harū vel maximū hoꝝ ¶ Itē inepta eſt. qui maior eſt veſtꝝ ſit veſtrū minim⁹. cū dici

debebat. qui maximus eſt veſtrũ ꝛc. Multa cõparatiua recte locata noſtras epiſtolas efficiunt ſplendidiores. ¶ Exemplũ. Ex omnibus hoĩbus qui magnã tibi beniuolentie coniunctionẽ profitent̃ vnũ tibi potiſſimũ adoptaſti qui dignitatẽ tuã magnope tueretur. cuius ſtudiũ pro laũde tua illuſtranda tantũ extitiſſe cõſtat vt neq̨ maiorẽ operã. neq̨ ſtudioſiorẽ curam. neq̨ promptiorẽ diligentiã. neq̨ ardentiorẽ beniuolentiã quiſq̨ tibi preſtare potuiſſet. ¶ Superlatiua ꝑpter magnã rerũ reſonantiã orationes noſtras reddunt ſplendidiſſimas ſtilũq̨ noſtrũ magis amplũm longũ et optimũ. ¶ Exemplũ Ego Caius lelius Scipione meo tam familiariſſime ſemper fretus ſum. tã ſummopere eum dilexi. vt ſumma cum ipſo ſim familiaritate coniunctus. Nec iniuria. quoniã is ſummũ ſemp mihi amorẽ preſtiterit. ꝛ vigilantiſſimã pro rebus meis diligentiã declarauerit. et ampliſſimã mihi libertatis beneficentiã patefecerit vt nullũ ſummũ hominis amantiſſimi ꝛ liberaliſſimi officiũ pretermiſerit. neq̨ vllũ maximũ pro ſalute mea periculũ ſubterfugere voluerit ꝛc. ¶ Cõparatiuo et ſuperlatiuo non incõmode longe ꝛ multo preponunt̃. ¶ Exemplũ. Juſticia alijs virtutibus multo ꝓclarior exiſtit. Marcus Cicero pre ceteris lõge eloquẽtiſſimus euaſit. ¶ Multũ. paucũ. modicũ. paulũ. paululũ. tantũ. quantũ. bene cũ poſitiuo. ſed nunq̃ cũ cõpatiuo cõſtructionẽ petunt. Sed multo. pauco. modico. paulo. tanto. quanto. cũ cõparatiuo et non poſitiuo locentur.

Exemplũ

Demoſthenes grecorũ orator facundiſſimus. modico fuit Tullio eloquẽcior. et nõ modicũ. Quanto ſublimiores ſumus tanto nos geramus ſubmiſſius. non aũt quantũ et tantũ. Jtẽ huius anni frumenta paulo cariora fuere q̃ precedẽtis. et non paulũ ¶ Quiſq̨ cũ ſuplatio venuſte ponit̃ non cũ poſitiuo ꝛ ꝯpatio

Exemplum.

Vt optimus quiſq̨ ſapientiſſimus quiſq̨. hoc eſt. vnuſquiſq̨ qui eſt bonus ꝛ vnuſquiſq̨ qui eſt ſapiẽs. Et nõ debet dici bonus quiſq̨ ſapiens quiſq̨. Jtem non debet dici. omnes optimi et cũcti ſapiẽtiſſimi. Reprobat hic Laurẽtius lactantiũ dicentẽ Nam et ſi ita eſſet placidiora queq̨ anialia. Cum placidiora

oīa aīalia dicendū fuiſſet. Ut et ita duo requirūt ſuplatiua aut nominalia. aut aduerbialia. aut alterū nominale alterū aduerbiale. ¶ Exemplū Tullij. Ut quiſq₃ optime ſciret grece ſciret ita eſſet nequiſſimū. Ut quiſq₃ animi magnitudīe maxime excellit. ita maxīe vult omniū pꝛinceps eſſe. Quintilianus quod vt longe optimū ita difficillimū. Repꝛobat hic donatus dicens vt quiſq₃ miſer eſt ita ſenioꝛ videtur. Ubi nullum ſuplatiuum poſuit. ſed confuſionē ex poſitiuo ꝛ compatiuo fecit que oꝛatio ita emendat vt quiſq₃ maxime miſer eſt ita maxīe ſenex videtur. vel vt quiſq₃ miſerrim⁹ eſt ita antiquiſſimus.

¶ Per cum poſitiuo. ꝛ q̄ pꝛo valde cū ſuperlatiuo iungi debet. idemq₃ ponderis in compoſitione habent. ſed q̄ pꝛo quantum cum poſitiuo ſolo locetur.

¶ Exemplū.

Ut perpulcre. perdocte. ꝑdiligenter. Et non dicatur perpulcerrime perdoctiſſime ꝛc. ¶ Item q̄ pulcerrime. q̄ doctiſſime dicit Laurencius. ſi aliter penes autoꝛes reperiatur. ſibi obeſſe non deb₃. quia non negat aliquando aliter factū eſſe q̄ dicat. ſed qđ dicit. frequētiſſime factitatū quidē eſſe apud doctiſſimos

Decimūſextum eſt de poſitiuis.

¶ Si poſitiua exaugere velimus. addamus eis per ex vel per q̄. vel impꝛimis.

¶ Exemplum.

Charus mihi ſis ꝛ periocundus vt aſſoles. Pꝛinceps noſter ꝑdulcis eſt et pereffabilis. Uiri perq̄ ſplendidi impꝛimis honoꝛe digni noſcuntur.

¶ Negatio additur poſitiuo q̄ venuſte. contrariā ſignificationem poſitiui tenens. ¶ Exemplū.

Haud illepido ſermone ſuum votū conſecutus eſt. id eſt lepido ſermone. Non mediocrem laudē apud ſenatores Tullius oꝛando nactus eſt. id eſt magnam laudem.

Decimūſeptimū eſt de ꝓpꝛijs epi-

thetis. Laudū titulos cuilibet homī ꝓ qualitate ſui ſtat⁹ ꝛ meriti. officij. atq₃ dignitatis aſſignare ꝑ ꝓpꝛia epitheta conādū ē

que res ſi rite fiat ſummū noſtro ſermoni ſplēdorē afferet. Ad iſtud p̄ceptū bene obſeruandū nedū in hoībus verū ꝛ in aliȷs rebus omībꝰ oportebit diligenter inſpicere ꝛ accurate ꝯſiderare que ſit natura rerū. que vis q̄ dignitas queue p̄ſtantia ꝛ excellē tia. quibꝰ notatis et ꝯgnitis. tunc ydoneas ꝓprias ꝛ conueniē tes adiectiuatiōes in poſitiuo. comꝑatiuo vel ſuperlatiuo adde mus illarū rerū ſubſtantiuis. Exemplū in ſpiritualibꝰ Scribē dū eſt ſic. Summo pontifici Sanctiſſimo ac beatiſſimo patri Cardinalibꝰ. Reuerendiſſimo in xp̄o patri ꝛc̄. Epiſcopis ꝛ abbatibus in poſitiuo vt Reuerendo Venerando.

Doctoribus theologie. Celeberrimo viro doctori meritiſſimo.

Juris doctoribus Spectatiſſimo pontificiȷ iuris interpreti.

Inferioribus clericis. Prudenti vel prudentiſſimo diſcreto vel diſcretiſſimo. Jta prouido vel prouidiſſimo. Sapienti. ꝓdocto Erudito vel eruditiſſimo. Exemplū in ſecularibus. Scribendū eſt ſic Jmꝑatori Victorioſiſſimo ꝛ glorioſiſſimo romanorū imperatori diuo ꝛ ſempꝛ auguſto. Regi frācie. Criſtianiſſimo principi. N. dei grā francoꝝ regi. Aliȷs regibꝰ. Sereniſſimo inclitiſſimo illuſtriſſimo victorioſiſſimo glorioſiſſimo. Ducibꝰ. p̄clariſſimo et illuſtriſſimo principi.

Exemplū Comiti magno. Illuſtri. generoſo. prepotenti.

Baroni. Generoſo. magnifico. prepotenti.

Militi. Splendido generoſoqꝫ viro. Vel ſtrennuiſſimo ꝛ prepotenti viro ſi bellicoſus ſit. Exemplū aliud.

Mercatori. Spectabili ſpectato fidiſſimo magnifico.

Conſulibus ꝛ būrgimagiſtris. Ornatiſſimo officioſiſſimo integerrimo. grauiſſimo. inſigniſſimo. p̄ſtātiſſimo. peritiſſimo clariſſimo. ſplendidiſſimo. ꝓbatiſſimo ꝛc̄.

Equalibus. Dilecto vel dilectiſſimo. chariſſimo fidiſſimo cordialiſſimo. facetiſſimo. amantiſſimo.

De iſtis diuerſarū ꝑſonarū titulis habetur in quodam paruo tractatulo quem ex diuerſis collectū curaui.

Aliud exemplū in laudē Ciceronis.

Quoniā in marco. T. Cicerone ſummo ꝛ celeberrimo quidem oratore. tanta erit dicēdi vis. tanta eloquētie facultas. tāta agēdi ratio. tanteqꝫ conſtabāt oratiōis eius diuicie. Vt in ipſo eſſet

acutum ingeniū graues ſententie. intenta memoria atq̄ geſt-
oratorius. vt om̄ia poſſet animo percipere. memoriam cuſtodi
re. rempublicā adminiſtrare et alia cetera gubernare. Ergo ipſe
Cicero fuit diuina prudentia inſtructus. excellenti ingenio p̄di-
tus. incredibili animi fortitudine munitus. ingenti temperan-
tia decoratus. maxima integritate cōditus. ſingulari modeſtia
illuſtratus. gratiſſima hūanitate prepolitus. Et vt omnia cō
plectar cunctarū virtutū generibus nobilitatus. Non ſolū ho-
minibus verum om̄ibus rebus pro ſuis naturis atq̄ preſtātijs
diligenter cognitis adiungere debemus proprias et condignas
adiectiuatiōes. poſitiuas. comparatiuas. ⁊ ſuperlatiuas.

Sic dicimus.

Celū ingenerabile. incorruptibile ⁊ volubile.
Elementa generabilia et corruptibilia.
Ignē calidū. Aerē hūidū ⁊ perſpicuū
Aquā frigidā. Terrā ſiccā
Niuē albā. Coruū nigrū. Mare ſalſū ⁊c.

¶ Hec p̄cepta inter om̄es doctiſſimos. diuinus ille. Maro ac-
curatiſſime ſeruauit. qui adeo conferte. adeo copioſe. p̄prijs epi
thetis ſuis ꝯſperſit carmīa. vt vix verſiculus ſit. qui nō mellis
inſtar illoꝝ dulcedine rolet. aut ſentētiaꝝ grauitate ſplendeſcat.

Ex buccolicis virgilij

Patula	Fagus	Malum	contagium
Penſa	corilus	Sacri	fontes
Nuda	ſilex	Opacum	frigus
Alta	cupreſſus	Leuis	ſuſurrus
Lentū	viburnū	Alta	rupes
Amara	ſalix	Palūbes	rauce
Stipula	tenuis	Turtur	gemens
Dulce	aruum		
Dulces	nati	Cerui	leues
Tener	agnus	Piſces	nudi
Tener	fetus	Poma	mitia
Pinguis	victima	Caſtanee	molles
Limoſus	iuncus	Lac	preſſum

Ex eneide Vigilij dicentis.

Antrū	vaſtū	Sagittas	celeres
Ventos	luctantes	Timorē	meſtū
Tēpeſtates	ſonoras	Mare	veliuolū
Arcē	celſā	Mortē	pallidā
Noctē	atrā	Lincem	maculoſā
Jgnobile	vulgus	Apros	ſpumantes

Decimumoctauum eſt exceptio a tercio precepto.

¶ Oratio perfecta non ſolum in fine verbum ſemper habebit. verū etiam ſignū aliquod vniuerſale. aut cōparatiuū. aut ſuperlatiuū nominale vel aduerbiale.

Exemplū de ſigno affirmatiuo

Que tu mihi mandaſti perfeci omnia.
Jtē mandato tuo obtemperant omēs.

Exemplum de ſigno negatiuo

Hanc niſi mors adimet nemo
Ego callidiorē hominē vidi neminē.

Exemplū de cōparatiuo.

Pauco tpe petrus factus eſt multis laboribus eloquentior.

Exemplū de ſuperlatiuo.

Longe alijs plato euaſit doctiſſimus.
Jtem que nobis precepta ſunt faciamus diligentiſſime.

Decimumnonum.

Jn re leta verbis triſtibus. Et in re triſti verbis letis minime vtamur Natura enim nō patitur vt cum graui aliquo merore ꝑmimur. verborū oblectatiōi vacare poſſit animus. Rē igitur triſtē verba triſtia. et rem letam leta dicent. Hoc elegantiſſime teſtatur Oratius dicens. Triſticia meſtū. vultum verba decent Jratum plena minarum. Ludentem laſciua. ſeuerū ſeria dicta.

Viceſimum eſt de clauſula finali materie noſtre

¶ Jn fine nr̄e orōnis aut epiſtole ponedū eſt aliquid qđ audi-

toribus rem gratã efficiat. eorũ͡qꝫ animos vehemẽtiꝰ ad id qꝺ petimꝰ alliciat. Curandũ eſt vt epiſtola noſtra aliquo egregio dicto concludatᷓ. quo facto nequaꝗ̃ vlterius ꝓcedatur ne gracia illa quã bene ſcribendo nactiſumus perdatur.

Exemplum.

Quod ſi feceris polliceor me fore nõ modo paratũ verũ percupidũ placere. obtemparare. moreꝗ̃ꝫ gerere tibi. ſi quando tibi erit ꝗ̃ potero tuis votis complacere. Quod ſi mearũ precum gracia effeceris. nunꝗ̃ me invenies facti fauoriſqꝫ immemorẽ. Qꝺ ſi feceris cogita nullã rẽ tam arduã. quã pro te nõ putabo leviſſimã. modo in aliquo intelligo officiũ meũ tibi profuturũ. Si quid erit in quo poſſim meo officio tibi placere. cognoſces me tibi rebus tuis amicũ eſſe. vt beniuolentia nemini tuorũ cedam Hec et multa ſiĺia ex epiſtolis familiaribꝰ Tullij colligi poſſunt

Elegantiarũ precepta viginti finiũt feliciter Impreſſa Liptzk ꝑ Melchior Lotter. Anno domini Milleſimo quingenteſimoquinto.

Conſtat dimidiũ gl

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-432822-p0025-1

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-432822-p0026-7

Tc 77

(X221 1936)

W.E.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-432822-p0027-2

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-432822-p0028-8

riarũ vi

cerpta·

e facit vt vnumquodque verbum pura

ctio e ab elegando quia electa et ...

ecto in oratione ponenda sunt vo-

sit eleganter loqui e purre et ap-

ng dicendi peritus

nunare lignos facunda ... oratio

... ratiua